

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 Febr. 1885. kl. 1 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om borttagande af den personliga sjukvårdsafgiften.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion, N:o 17, har Herr *J. Mankell* erinrat, att personliga skatter föranledde till stor orättvisa mot de obemedlade klasserna och sålunda vore synnerligen olämpliga. Det oakadt utginge dylika skatter ännu med betydliga belopp, till bevis hvarom åberopades följande af skatteregeringskomitén uppgjorda, å 1878 års förhållanden grundade beräkning:

Mantalspenningar	Kronor	699,147.
Sjukvårdsafgift	»	878,845.
Till presterskapets aflöning	»	869,735.
Till kyrkobetjeningens aflöning	»	79,927.
Till folkskolan	»	653,129.

Summa kronor 3,180,783.

Då billighet och rättvisa fordrade, att någon lindring i de personliga skatterna egde rum, och den personliga sjukvårdsafgiften, enligt motionärens åsigt, för närvarande vore mest lämplig att afskaffa, hemställer motionären,

att Riksdagen för sin del måtte besluta, att den nu af landsting och af städer, som ej i landsting deltaga, fastställda sjukvårdsafgiften måtte

Bih. till Riksd. Prot. 1885. 5 Saml. 1 Afd. 2 Häft.

utgå efter samma grund som landstingsskatten och i nämnde städer efter dermed jemförlig grund, samt att Kongl. kungörelsen angående kurhusafgiftens upphörande och införande af en allmän sjukvårdsafgift den 26 Augusti 1873 och öfriga dermed sammanhängande stadgar och föreskrifter måtte i öfverensstämmelse dermed varda ändrade.

Till en början vill Utskottet mot den af motionären åberopade beräkning i fråga om de personliga skatternas belopp anmärka, att bidrag till kyrkobetjeningens aflöning, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts förordning af den 2 November 1883, skall upphöra att genom personliga skatter uttagas, samt att sjukvårds- och folkskoleafgifterna för närvarande ej torde uppgå till så höga belopp, som motionären antagit, då genom särskilda Kongl. förordningar af den 1 Juni 1883 blifvit föreskrifvet, att nämnda afgifter ej må sättas högre än till 50 öre för man och hälften för qvinna.

Utskottet anser borttagandet af den personliga sjukvårdsafgiften för närvarande ej vara lämpligt.

De vid 1883 års riksdag beslutade förändringar i de personliga skatterna gingo, i öfverensstämmelse med skatteregleringskomiténs förslag, i den riktning, att af nämnda skatter skulle bibehållas *en* gående till staten, *en* disponerad af landstingen och städer, som ej i landsting deltaga, samt *en* tillkommande vederbörande kommuner, eller mantalspenningarne, den personliga sjukvårdsafgiften och afgiften till folkskolan. Skulle nu, på sätt motionären föreslagit, den personliga sjukvårdsafgiften upphävas, blefve sålunda systemet i dess helhet rubbadt.

Det torde ingalunda kunna anses obilligt, att jemväl de mindre bemedlade i någon mån till kostnaderna för sjukvården bidraga, helst hufvudsakligen desse af densamma få draga fördel.

Härtill kommer, att 1884 års riksdags begge Kamrar utan votering afslagit en af Herr Mankell då väckt motion om mantalspenningarnes afskaffande, och då en personlig afgift, den må nu utgå för statens eller landstingets behof, är i sina verkningar för den skattskyldige alldeles likartad, kan Utskottet i detta förhållande ej finna annat än ett ytterligare skäl till afslag, så mycket hellre, som staten framför landstinget kan ur flera skattekällor få sitt behof tillgodosedt.

Utskottet anser sig jemväl böra påpeka, att, i händelse sjukvårdsafgiften, på sätt motionären föreslagit, skulle utgå efter samma grunder som landstingsskatten, komme, så länge bevillning för jordbruksfastighet utgår med lägre procentbelopp än bevillning för annan fastighet och af inkomst, de olika skatteföremålen till äfventyrs att ej i tillbörlig proportion drabbas af denna afgift.

På grund häraf och med åberopande i öfrigt af de skäl, som at Stats-Utskottet vid 1884 års riksdag blifvit anförda för afslag å ofvannämnda motion om mantalspenningarnes afskaffande, hemställer Utskottet,

att Herr Mankells ifrågavarande motion ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 27 Februari 1885.

På Utskottets vägnar:

A. G:SON BENNICH.
